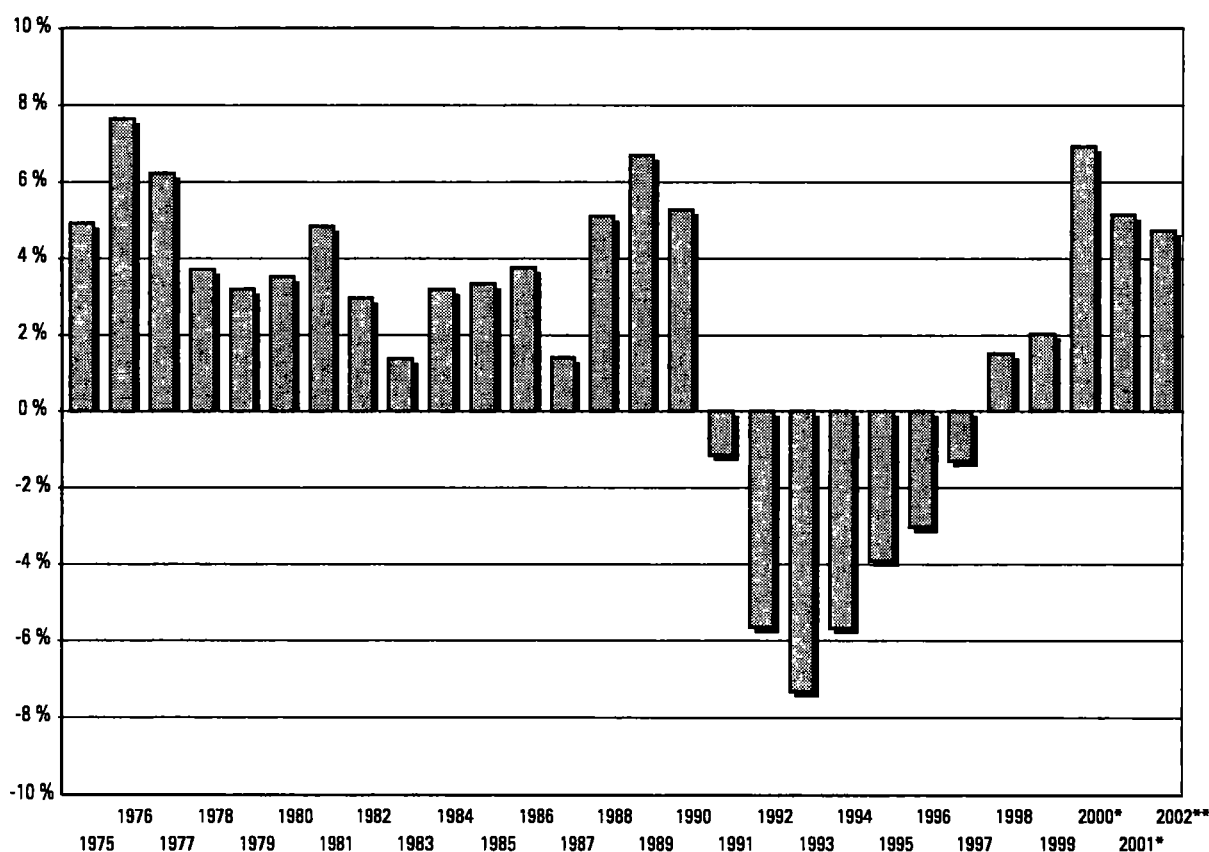

Julkisyhteisöjen alijäämä ja bruttovelka EMU-kriteerien mukaisina

Helmikuussa 2003 raportoidut tilastotiedot

Julkisyhteisöjen EMU-alijäämä, % BKT:sta

Tilastokeskus on koornut EU:n komissiolle laadittuun raporttiin tilastotietoja, joita käytetään arvioitaessa jäsenmaiden julkisen talouden tilaa. Raportointi on osa niin kutsuttua liiallisten alijäämien menettelyä. Tietoja käytetään myös EU:n vakaus- ja kasvusopimuksen yhteydessä.

Valtiovarainministeriö laatii raporttiin sisältyvät ennusteet kuluvasta vuodesta.

Tässä julkaisussa esitetään viimeisimpien tilastotietojen ohella lukujen laadintaperiaatteita. Lisäksi kuvataan pääpiirteissään valtiontalouden budjettialijäämän ja kansantalouden tilinpidon mukaisen alijäämän (nettoluotonoton) yhteydet sekä julkisyhteisöjen EMU-velan muutokseen vaikuttaneet tekijät. Vuosia 2000 - 2002 koskevat tilastotiedot ovat ennakkollisia. Laskelmia on tarkistettu vastaamaan kansantalouden tilinpidon uudistettuja aikasarjoja vuodesta 1995 alkaen.

Alijäämäraportointi perustuu EU:n kansantalouden tilinpitojärjestelmään, EKT 1995:een. EMU-alijäämän ja -velan käsitteitä kuvataan luvussa "Käsitteet ja menetelmät".

Suomen julkisyhteisöjen EMU-ylijäämä kutistui hieman vuonna 2002

Julkisyhteisöjen EMU-ylijäämä pieneni vuonna 2002 edellisvuoden lukemista. Ylijäämä oli vuonna 2002 ennakkotietojen mukaan 6,6 mrd. euroa eli 4,7 prosenttia BKT:sta, kun vastaavat luvut olivat edellisvuonna noin 7 mrd. euroa ja 5,1 prosenttia BKT:sta. Valtion rahoitusaseman heikkeneminen vähensi ylijäämää 0,3 mrd. euroa. Valtiolla oli kuitenkin edelleen ylijäämää 2,4 mrd. euroa. Kuntasektori puolestaan säilyi alijäämäisenä. Sektorille kertyi alijäämää 0,4 mrd. euroa. Sosiaaliturvara-

hastoista työeläkelaitokset keräsivät 4,5 mrd. euron ja muut sosiaaliturvarahastot 0,2 mrd. euron ylijäämän.

Valtion luvut perustuvat valtion hallinnollisen ja liikekirjanpidon tammi-marraskuun kertymätietoihin ja keskeisistä tilivirastoista saatuihin koko vuotta koskeviin ennakkotietoihin vuodelta 2002. Kuntatalouden arviointiin käytettiin Tilastokeskuksen kunnille ja kuntayhtymille tekemää edellisvuotta koskevaa tilinpäätösarviokyselyä.

Taulukko 1. EMU-alijäämä (-), prosenttia BKT:sta

	1999	2000*	2001*	2002*
Valtionhallinto	-0,8	3,4	2,0	1,7
Paikallishallinto	-0,1	0,2	-0,3	-0,3
Sosiaaliturvarahastot	3,0	3,3	3,5	3,3
siitä: Työeläkelaitokset	2,9	3,2	3,5	3,2
Muut sosiaaliturvarahastot	0,0	0,1	0,1	0,2
EMU-alijäämä	2,0	6,9	5,1	4,7

* = ennakkotieto

EMU-velan BKT-osuus laskenut vuodesta 1994 alkaen

Vuonna 2002 julkisyhteisöjen yhteenlaskettu bruttovelka väheni neljättä vuotta peräkkäin, yhteensä 0,8 mrd. euroa¹. Velka pieneni kuitenkin aiempia vuosia vähemmän. Julkisyhteisöjen velasta yli 90 prosenttia on valtion velkaa, jonka määrää vähensivät netto-kuoletukset ja euron vahvistuminen.

Bruttovelasta päästään EMU-velkaan vähentämällä julkisyhteisöjen sisäiset velat. Sisäiset velat vähenivät noin miljardi euroa vuonna 2002 eli hieman enemmän kuin julkisyhteisöjen bruttovelka. Seurausena EMU-velka eli julkisyhteisöjen velka talouden muille sektoreille ja ulkomaille kasvoi 0,2 mrd. euroa. Sisäisten velkojen väheneminen selittyy lähinnä työeläkelaitoksista, jotka sijoittivat edellisvuosien tapaan runsaasti ulkomaille samalla kun niiden sijoitukset valtion joukkovelkakirjoihin vähenivät entisestään.

Vaikka euromääräinen EMU-velka on vuosia 1998 ja 1999 lukuun ottamatta kasvanut koko 1990-luvun, velan BKT-osuus on vuoden 1994 jälkeen supistunut. Viime vuoden lopussa EMU-velan osuus BKT:sta oli ennakkotietojen mukaan 42,7 prosenttia. Vuotta aiemmin velkaosuus oli noin prosenttiyksikön korkeampi. Huipussaan velan BKT-osuus oli vuonna 1994, jolloin suhdeluku oli 58,0 prosenttia.

Vapaaehtoisten eläkesäätiöiden ja -kassojen siirto työeläkelaitoksista vakuutuslaitoksiin (ks. luku Käsitteet ja määritelmät) merkitsee, etteivät vuosien 1999 ja 2000 EMU-velkaluvut ole täysin vertailukelpoisia. Tilastointimuutos pienensi julkisyhteisöjen sisäistä velkaa, jolloin vuoden 2000 EMU-velka suureni aiemmin tilastoidusta. EMU-velan BKT-osuus kasvoi muutoksen takia noin 0,4 prosenttiyksikköä.

Taulukko 2. Julkisyhteisöjen EMU-velka

	1999	2000*	2001*	2002*
A. Bruttovelka, mrd. euroa	76,4	71,8	70,7	69,9
– prosenttia BKT:sta	63,7	55,1	52,1	50,0
– muutos, mrd. euroa	–2,3	–4,7	–1,1	–0,8
B. Julkisyhteisöjen sisäiset velat, mrd. euroa	20,0	13,8	11,2	10,2
– muutos, mrd. euroa	–2,2	–6,2	–2,6	–1,0
A–B. EMU-velka, mrd. euroa	56,4	58,0	59,4	59,6
– prosenttia BKT:sta	47,0	44,5	43,8	42,7
– muutos, mrd. euroa	–0,1	1,5	1,5	0,2
Bruttokansantuote	120,0	130,2	135,8	139,7

* = ennakkotieto

1 Valtiokonttorin velkaraportin mukainen valtionvelka väheni 2,5 mrd. euroa. Velkaraportin mukaisesta velasta on kuitenkin vähennetty valtion sisäiset joukkovelkakirjalainat (reposalkku), joiden määrä kasvoi 1,4 mrd. euroa. Reposalkku mukaan lukien Valtiokonttorin velka väheni 1,1 mrd. euroa vastaten valtion EMU-bruttovelan muutosta. Valtion EMU-velka on myös hieman kattavampi kuin Valtiokonttorin raportoima velka.

Raportointi

Perustana Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmä EKT 1995

EMU-alijäämä vastaa kansantalouden tilinpidossa laskettua julkisyhteisöjen nettoluotonottoa/-antoa lukuunottamatta swap- ja korkoterminisopimuksiin liittyviä nettomaksuja, jotka EMU-alijäämäraportoinnissa kirjataan korkomenoihin (alijäämään), mutta kansantalouden tilinpidossa johdannaisvelan muutoksiksi (ei vaikuta alijäämään)². Suomen kansantalouden tilinpidossa em. maksut kirjataan tois-

taiseksi myös tilinpidon mukaisiin korkoihin, joten raportoitu EMU-alijäämä vastaa suoraan kansantalouden tilinpidon alijäämää. Myös bruttokansantuote raportoidaan tilinpidon mukaisena. Sen sijaan EMU-kriteerinä käytetty velkakäsite poikkeaa EKT95:stä sekä arvotuksen että kattavuuden osalta (ks. luku "Käsitteet ja menetelmät").

Raportointimenettely

Vuoden 1992 alussa allekirjoitetun Maastrichtin sopimuksen mukaisesti EU:n jäsenmaat pyrkivät välttämään liiallisia julkisyhteisöjen alijäämiä. Sopimuksen liitteessä on määritelty viitearvot julkisyhteisöjen suunnitelluille ja todellisille budjettialijäämille ja julkiselle velalle osuutena BKT:sta, sekä näiden käsitteiden sisältö.

EU:n komissiolle kahdesti vuodessa päivitettävässä raportissa kukin jäsenmaa kuvaa valtion budjetin ali/ylijäämän ja kansantalouden tilinpidon mukaisen valtion ali/ylijäämän (nettoluotonoton/-annon) yhteyden. Lisäksi raportissa esitetään koko julkisyhteisöt-sektorin nettoluotonannon ja bruttovelan muutoksen väliset yhteydet ja velkakanta. Budjettialijäämä kuvataan kussakin maassa noudatettavan budjettikäytännön mukaisena kun taas nettoluotonoton on oltava EKT95:n mukainen ja siten periaatteessa yhtenäinen kaikissa jäsenmaissa.

Alijäämäraportoinnissa syntyvät tiedot ovat vertailukelpoisimpia julkisen talouden tilan kuvaajia. Tähän vaikuttaa osaltaan se, että raportin laadintaperiaatteet, luokitukset ja muu sisältö on määritelty EU:n asetuksessa (EY) 3605/93 ja asetuksen uudiste-

tuissa versioissa (EY) 475/2000 ja (EY) 351/2002. Tilastotietojen vertailukelpoisuutta on pyritty lisäämään EU:n tilastoviraston Eurostatin päätöksillä sekä erityisellä alijäämä- ja velkatilastointia täsmentävällä käsikirjalla³.

Jäsenmaiden kansantalouden tilinpidon laadinnan aikataulut vaihtelevat. Siten myös elokuun ja helmikuun loppuun mennessä raportoitavat, pääosin kansallisiin tilinpitolaskelmiin perustuvat EMU-laskelmat päivitetään eri ajankohtina. Suomen tilinpitolaskelmat laaditaan ensimmäisen kerran tilastovuotta seuraavassa helmikuussa. Sen jälkeen tilastoa tarkennetaan saman vuoden heinä- ja joulukuussa. Lopulliset tiedot Suomen kansantalouden tilinpidosta valmistuvat noin kahden vuoden viiveellä. Yhtä tilastovuotta koskevat EMU-alijäämä- ja velkatiedot raportoidaan komissiolle siten viisi eri kertaa. Tilaston laadintaan käytettävissä oleva perustieto lisääntyy ajan myötä ja tilastot täsmentyvät, mikä on luonteenomaista kansantalouden tilinpidon laadintaprosessille. Samalla EMU-alijäämä, -velka ja BKT-tiedot ja niiden myötä myös julkisyhteisöjen EMU-kriteereiksi määritellyt suhdeluvut tarkentuvat.

2 Swap- ja korkoterminisopimuksiin liittyvien nettomaksujen käsittelyä koskeva EU:n kansantalouden tilinpitoasetuksen muutos hyväksyttiin joulukuussa 2001 ((EY) N:o 2558/2001).

3 ESA95 Manual on government deficit and debt. 2002 edition. Eurostat.

Käsitteet ja menetelmät

Julkisyhteisöt -sektori

EKT95:n mukaiseen julkiseen sektoriin eli julkisyhteisöihin kuuluvat valtionhallinto, osavaltiohallinto, paikallishallinto sekä sosiaaliturvarahastot. Suomessa julkisyhteisöihin luetaan valtio, kunnat ja kuntayhtymät, Ahvenanmaan maakuntahallinto sekä sosiaaliturvarahastot. Sektorikäsite on sama sekä netto-luotonantoa että velkaa tilastoitaessa.

Suomessa valtio- ja kuntasektoriin ei lueta valtion ja kuntien liikelaitoksia. Valtiosektoriin luetaan budjettitalouden ohella budjetin ulkopuoliset rahastot.

Sosiaaliturvarahastoihin luetaan Suomessa julkisen vallan säätämää sosiaaliturvaa hoitavat yksiköt. Näitä ovat perusturva toteuttavat yksiköt kuten Kansaneläkelaitos ja työttömyyskassat sekä lakisää-

teistä työeläkevakuutusta hoitavat yhtiöt, eläkesäätiöt, eläkekassat sekä julkiset laitokset (esim. Kuntien eläkevakuutus). Työeläkelaitokset määriteltiin tilastoinnissa osaksi Suomen julkista sektoria EU:n komission tammikuussa 1997 tekemällä erityisellä päätöksellä.

Työeläkelaitoksiin ei lueta vapaaehtoisia eläkekassoja ja -säätiöitä. Nämä nk. A-eläkesäätiöt ja -kassat sekä AB-eläkesäätiöiden ja -kassojen A-osat pystyttiin erottamaan kansantalouden tilinpidon mukaisessa sekä alijäämä- ja velkatilastoinnissa työeläkelaitosten tiedoista vasta tilastovuodesta 2000 alkaen. Muutos vaikuttaa vähäisessä määrin sekä EMU-alijäämään että velkaan.

Budjettialijäämä ja nettoluotonotto

Komission kanssa tehdyn sopimuksen mukaan budjettialijäämällä tarkoitetaan Suomessa valtiontalouden kassalaskelman mukaista nettorahoitustarvetta⁴. Käsite kattaa sekä budjettitalouden että budjetin ulkopuoliset rahastot. Se lasketaan kaikkien valtion tulojen ja menojen erotuksena ennen lainanottoa ja kuoletuksia.

Nettorahoitustarpeesta päästään kansantalouden tilinpidon mukaiseen ali/ylijäämään eli nettoluotonottoon/-antoon useiden korjauserien kautta (taulukko 3, erät B..E). Nettoluotonottoon/-antoon eivät saa vaikuttaa kansantalouden tilinpidossa rahoitustaloustoimia (saatavien ja velkojen muutoksia) edustavat erät kuten lainananto, saadut lainojen takaisinmaksut tai muut finanssisijoitukset.

Satunnaisempia oikaisueriä ovat valtion budjetissa tulona tai menona esiintyvät emissio- ja kurssivoitot tai -tappiot siltä osin kun niitä ei lueta tilinpidon mukaisiin korkoihin. Budjetissa vielä olevien, mutta

tilinpidossa yrityssektoriin luettavien valtion liikelaitosten nettotulojen kirjaamisesta saattaa aiheutua kirjauseroa. Eroa kassalaskelmaan aiheuttaa myös tilinpidon verojen, tukien ja korkojen kirjaaminen osittain kassaperusteesta poiketen (suoriteperusteella tai ajoituskorjattuna) sekä muut satunnaisemmat kirjaus- tai ajoituserot.

Summaamalla taulukon 3 erät A, F ja G saadaan valtiontalouden nettoluotonotto/-anto kansantalouden tilinpidossa.

Taulukosta nähdään, että merkittävin yksittäinen ero budjettialijäämään verrattuna johtui vuonna 2002 valtionyhtiöiden osakemyynnistä saatujen tulojen eliminoinnista tilinpidon alijäämälaskennassa. Kyseinen erä kuvautuu kansantalouden tilinpidossa rahoitustaloustoimena, jolla ei ole vaikutusta alijäämään. Koko valtiontalouden ylijäämää kohensi molempina vuosina budjetin ulkopuolisten rahastojen ylijäämäisyys.

4 Tietoja nettorahoitustarpeesta julkaistaan mm. valtiovarainministeriön Taloudellinen katsaus, helmikuu ja Taloudellinen katsaus, syyskuu- julkaisuissa sekä Tilastokeskuksen Tilastokatsauksia- sarjassa.

Taulukko 3. Valtion nettoluotonannon (+), -oton (-) laskeminen budjetin ali/ylijäämästä, mrd. euroa

	2001*	2002*
A. Budjettitalouden nettorahoitustarve (+/-)	0,8	1,1
B. Budjetin rahoitustaloustoimet yhteensä (+)	0,3	-1,2
Lainananto (+)	0,1	0,1
Saadut lainojen takaisinmaksut (-)	-0,3	-0,1
Osakkeiden ja osuuksien hankinta (+)	0,7	0,3
Osakkeiden ja osuuksien myynnit (-)	0,0	-1,5
Muut budjetin rahoitustaloustoimet (+/-)	-0,2	0,1
C. Muut siirtosaamiset (+) ja -velat (-) (= verojen ja tukien ajoituskorjaus, tulo- ja menorästit)	0,5	-0,1
D. Korkojen jaksotuskorjaus, netto (+/-)	0,0	0,2
E. Muut oikaisuerät (+/-)	-0,5	0,7
Siirrot budjetin ulkopuolisista rahastoista, netto	-0,7	-0,8
Ero valtion liikelaitosten nettotulojen kirjaamisessa	0,0	0,1
Muut kirjauserot (lähinnä erot emissio- ja kurssierojen kirjaamisessa)	-0,2	0,8
Muut erot	0,3	0,6
F=B+C+D+E. Budjettitalouden korjauserät yhteensä (+)	0,3	-0,3
A+F.= Budjettitalouden nettoluotonanto (+)/-otto (-)	1,0	0,8
G. Budjetin ulkopuolisten rahastojen nettoluotonanto (+) /-otto (-)	1,6	1,6
A+F+G. Valtion nettoluotonanto (+) tilinpidossa	2,7	2,4

* = ennakkotieto

EMU-velka

EMU-velkaan luetaan julkisyhteisöjen kansantalouden muilta sektoreilta ja ulkomailta saamat velkakirjalainat, joukkovelkakirjalainat, lyhytaikaiset arvopa-perit, muut lyhytaikaiset lainat sekä käteisraha. EMU-kriteerinä käytetty velkakäsite poikkeaa EKT95:stä sekä arvotuksen että kattavuuden osalta. EKT95:n mukaisessa rahoitustilinpidossa rahoitusva-rat ja velat arvotetaan markkina-arvoon, sen sijaan EMU-velka arvotetaan nimellisarvoon. EKT95:n mukaisista rahoitusvaateista johdannaisia, kauppa-

luottoja ja siirtovelkoja ei huomioida velan kannassa, mutta ne otetaan huomioon velan muutokseen vaikuttavina erinä.

Kaikki velan muutokseen vaikuttavat tiedot esite-tään sulautettuina. Ulkomaan valuutan määräinen velka tilastoidaan swap-sopimusten mukaisissa va-luutoissa eikä alkuperäisissä nostovaluutoissa. Valti-on käteisrahavelkana tilastoidaan vain kierrossa ole-vien kolikoiden arvo eikä valtion koko metalliraha-vastuuta.

Julkisyhteisöjen nettoluotonanto ja velan muutos

Julkisyhteisöjen EMU-velkaan ja sen muutokseen vaikuttaa nettoluotonoton/-annon ohella moni muu tekijä. Taulukossa 4 on kuvattu ESA95:een perustuvan alijäämäraportoinnin mukaiset erät. Taulukosta nähdään, paljonko julkisyhteisöjen nettosijoitukset talouden muihin sektoreihin ja ulkomaille kasvoivat, mikä oli EMU-velkaan kuulumattomien velkojen (siirtovelkojen yms.) nettomuutos sekä paljonko valuuttakurssit ja erilaiset kirjauserot vaikuttivat EMU-velan muutokseen vuosina 2001 ja 2002.

Summaamalla taulukon erät A-E saadaan julkisyhteisöjen EMU-velan muutos vuoden aikana. Etumerkiltään positiiviset erät vaikuttavat velkaa lisäävästi. Koska EMU-velka kuvaa julkisyhteisöjen velkaa muille sektoreille, kaikki erät on tilastoitu sulautettuina eli julkisyhteisöjen sisäiset saamiset ja velat on vähennetty.

Kansantalouden tilinpidon mukainen nettoluotonanto (A.) kirjataan taulukkoon 4 vastakkaismerkkisenä; vuosien 2001 ja 2002 positiivinen nettoluotonanto vaikuttaa velkaa vähentävästi. Hieman

enemmän kuin kumpanakin vuonna kertyi ylijäämää, lisääntyivät julkisyhteisöjen finanssisijoitukset muihin sektoreihin eli rahoitusvarojen sulautettu nettohankinta (B.). Erityisesti työeläkelaitokset lisäsivät joukkovelkakirja- ja osakesijoituksiaan julkis- talouden ulkopuolelle, lähinnä ulkomaille (B.2 ja B.4). Samalla työeläkelaitosten sijoitukset valtion joukkovelkakirjoihin vähenivät edelleen pienentäen julkisyhteisöjen sisäistä velkaa (EMU-velan sulautuserää). Valtionyhtiöiden yksityistämisestä kertyneet tulot vähensivät julkisyhteisöjen osakesijoitusten nettomääräistä kasvua (B.4) vuonna 2002.

EMU-velka ei kata kaikkia ESA95:n mukaisia rahoitusvaateita. Johdannaisten, kauppaluottojen ja siirtovelkojen vaikutus EMU-velan muutokseen kuvataan taulukon 4 kohdassa C. Muita raportoidun velan muutokseen vaikuttavia tekijöitä (E.) ovat mm. velan konversioista aiheutuneet pääomatappiot, erot kassa- ja suoriteperusteisten kirjausten välillä sekä muut mahdolliset kirjauserot.

Taulukko 4. EMU-velan muutokseen vaikuttavat tekijät, mrd. euroa

	2001*	2002*
A. Julkisyhteisöjen raportoitu nettoluotonanto vastakkaismerkkisenä	-7,0	-6,6
B. Julkisyhteisöjen rahoitusvarojen nettohankinta, sulautettu	8,4	7,6
B.1. Julkisyhteisöjen talletukset (plus-merkki= talletukset lisääntyvät nettomääräisesti)	-1,5	1,8
B.2. Sijoitukset muihin arvopapereihin kuin osakkeisiin	4,8	3,4
B.3. Lainananto	-0,3	-0,3
B.4. Osakesijoitukset	5,2	2,6
B.5. Muut rahoitussaamiset	0,2	0,0
C. EMU-velkaan kuulumattomien velkojen netto-hankinta, sulautettu	0,2	0,2
D. Valuuttakurssivaikutus	0,1	-0,9
E. Muut	-0,3	0,0
F. EMU-velan muutos (plus-merkki kuvaa velan kasvua)	1,5	0,2

* = ennakkotieto

Velkakanta vaateittain

EMU-velkaan luetaan EKT95:n mukaisessa alijäämäraportissa julkisyhteisöjen kansantalouden muilta sektoreilta ja ulkomailta saamat velkakirjalainat, joukkovelkakirjalainat, lyhytaikaiset arvopaperit (valtion velkasitoumukset, kuntatodistukset), muut

lyhytaikaiset lainat (käytetty shekkililuotto, vekselit) sekä käteisraha (kierrossa olevien kolikoiden arvo) (taulukko 5).

Ulkomaan valuutan määräinen velka mitataan swap-sopimusten mukaisissa valuutoissa.

Taulukko 5. Suomen EMU-velka rahoitusvaateittain, miljoonaa euroa

	1999	2000*	2001*	2002*
Käteisraha	241	252	211	236
Lyhytaikaiset arvopaperit	1 470	5 110	7 012	7 347
Joukkovelkakirjalainat	48 372	46 086	44 844	44 139
Muut lyhytaikaiset lainat	65	198	128	73
Muut keskipitkä- ja pitkäaikaiset lainat	6 288	6 331	7 238	7 854
Velka yhteensä	56 435	57 978	59 433	59 649
Velka, prosenttia BKT:sta	47,0	44,5	43,8	42,7

*= ennakkotieto

Termejä:

EMU-velka =	Julkisyhteisöjen sulautettu bruttovelka nimellisarvoisena
Sulautettu velka =	Julkisyhteisöjen sisäisiä ja välisiä velkoja ei lueta mukaan
Bruttovelka =	Rahoitussaamiset (omaisuus) eivät vaikuta velkaan
EMU-alijäämä =	Julkisyhteisöjen nettoluotonotto/-anto
(Rahoitus)alijäämä \equiv	nettoluotonotto = negatiivinen nettoluotonanto
Budjettialijäämä =	(tässä) valtiontalouden kassalaskelman mukainen nettorahoitustarve
Julkisyhteisöt =	valtio, paikallishallinto ja sosiaaliturvarahastot
Valtiontalous =	budjettitalous ja budjetin ulkopuoliset rahastot
EKT95 = ESA95 =	"Euroopan tilinpitojärjestelmä 1995", EU:n uudistettu, taloustilastojen laadintaa ohjaava käsikirja, joka alijäämäraportoinnissa otettiin käyttöön vuonna 2000
ESA79 =	Alijäämäraportointia ennen vuotta 2000 ohjannut EU:n tilastokäsikirja

Maittaiset tiedot:

EU:n tilastovirasto Eurostat julkistaa alijäämäraportoinnin mukaiset maittaiset tiedot. Eurostatin julkistamia tietoja voi selata osoitteesta:

www.europa.eu.int/comm/eurostat. Tiedot löytyvät myös kuukausittain ilmestyvästä Eurostatin julkaisusta EC economic data pocket book.

Postitus 2 lk kirje

PMM
Sopimus
00022/1

SVT Suomen virallinen tilasto
Finlands officiella statistik
Official Statistics of Finland

Julkinen talous 2003:4
Offentlig ekonomi
Public Economy

Lisätietoja – Förfrågningar – Inquiries:

Paula Koistinen-Jokiniemi, (09) 1734 3362
Elli Paakkolanvaara (09) 1734 2262
www.tilastokeskus.fi/tk/to/emuindex.html

Vastaava tilastojohtaja – Ansvarig statistikdirektör –
Director in charge:

Ari Tyrkkö

Julkisyhteisöjen EMU-velka, % BKT:sta

